

Dosarul nr. 2ra-1775/20
2ra-109/2021

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud: L. Roic-Botezatu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

3 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, și de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Platon împotriva Alei Rusu cu privire la recunoașterea Alei Rusu ca debitor solidar și încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2018, Alexandru Platon a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Rusu, prin care a solicitat recunoașterea Alei Rusu ca debitor solidar în baza documentului executoriu nr. 2-1365/15 din 11 februarie 2016 emis de Judecătoria Hîncești privind încasarea de la Ion Rusu în beneficiul lui Alexandru Platon datoria în sumă de 235 000 de dolari SUA, dobânzii de întârziere în sumă de 1 158,90 de dolari SUA, penalității în sumă de 21 150,21 de dolari SUA, dobânda de întârziere în sumă de 16 115,21 de dolari SUA, iar în total suma de 273 424,11 de dolari SUA și 10 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 26 iunie 2015, având calitate de împrumutător i-a transmis lui Ion Rusu cu titlu de împrumut mijloace bănești. Or, Ion Rusu nu și-a onorat obligațiunea de restituire a împrumutului și în rezultatul acțiunii civile examinate de Judecătoria Hîncești a fost emis titlul executoriu nr. 2-1365/15 din 11 februarie 2016 privind încasarea de la Ion Rusu în beneficiul lui Alexandru Platon suma totală de 273 424,11 de dolari SUA și 10 000 de lei.

Reclamantul a mai indicat că până la înaintarea acțiunii Ion Rusu nu a întreprins careva acțiuni în vederea stingerii obligațiunilor sale față de împrumutător.

A menționat că în cazul în care sunt mai mulți debitori ce datorează o prestație în așa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, creditorul poate pretinde fiecăruia dintre debitori executarea, când debitorii sunt legați solidar.

Reclamantul a specificat că obligația solidară nu se prezumă, ea se naște prin act juridic, prin lege sau când prestația este indivizibilă. Or, conducându-se de art. 24 Codul familiei, fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța de judecată la cererea creditorului.

Astfel, a indicat că din conținutul art. 24 Codul familiei, rezultă că soții în timpul căsătoriei au drepturi și obligații nu doar față de veniturile obținute, însă și față de datoriile acumulate.

Reclamantul a subliniat că pasivul matrimonial prezintă pasivul fiecărui soț, care include datoriile personale și datoriile comune, aceștia răspund cu bunurile comune pentru obligațiile născute din conservarea, administrarea sau dobândirea bunurilor comune, precum și obligațiile contractate împreună, sau cele asumate de fiecare dintre soți pentru acoperirea cheltuielilor obținute ale căsătoriei, în interesul familiei, sau urmare a săvârșirii unei infracțiuni, dacă a sporit bunurile lor comune.

În consecință a opinat că suma împrumutată de unul dintre soți pentru necesitățile comune se restituie în mod solidar de către ambii soți.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriai Hîncești, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Platon împotriva Alei Rusu.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 26 noiembrie 2019, Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac a declarat apel.

Ulterior, la 19 decembrie 2019, SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriai Hîncești, sediul Central.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de avocatul Popa Ion, în interesele SA „Ipteh” a fost restituit în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea din 18 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de SA „Ipteh” a fost restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău cererii de apel declarate de Alexandru Platon nu i-a fost dat curs, apelantul fiind obligat a prezenta cererea de apel motivată și dovada achitării taxei de stat, iar prin încheierea din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău apelul fiind pus pe rol.

La 23 iulie 2020, SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, a înaintat cerere privind succesiunea în drepturile procedurale.

Prin încheierea din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca neîntemeiată cererea cu privire la succesiunea în drepturi depusă de SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, și de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac.

Prin decizia din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Alexandru Platon și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriai Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 371, 514, 531, 533, 572, 867, 871 Cod civil, art. 24 Codul familiei, instanța de apel a considerat ca fiind absolut întemeiată soluția instanței de fond în vederea respingerii pretențiilor reclamantului. Or după cum rezultă din materialele cauzei, potrivit recipisei din 26

iunie 2015, s-a constatat că Ion Rusu a luat un împrumut bănesc în mărime de 235000 de dolari SUA de la Alexandru Platon, prin urmare părțile contractului de împrumut sunt Ion Rusu și Alexandru Platon.

Colegiul a reținut că conform titlului executoriu nr. 2-1365/2015 emis la 11 februarie 2016 de Judecătoria Hîncești, a fost confirmată tranzacția încheiată între Alexandru Platon și Ion Rusu, respectiv, după rezultă din documentul executoriu, este evident că Alexandru Platon a formulat pretenții de recuperare a datoriei doar față de pârâtul Ion Rusu.

Astfel, din suportul probator administrat, la caz, instanța nu a putut reține argumentul formării unei datorii a Alei Rusu față de Alexandru Platon. Iar, simplul fapt că Ala Rusu se află în relații de căsătorie cu Ion Rusu care este debitorul lui Alexandru Platon, nu impune admiterea acțiunii formulate de ultimul.

Cu referire la prevederile art. 24 alin. (2) din Codul familiei, invocate de reclamant, Colegiul a menționat că norma în cauză prevede că soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților.

În cazul dat, reclamantul urma a prezenta probe veridice că Ala Rusu a știut că a fost încheiat un contract de împrumut de către soțul său Ion Rusu și că banii împrumutați au fost folosiți pentru necesitățile comune, fapt care la caz nu a fost realizat.

În asemenea împrejurări, Colegiul a considerat că instanța de fond just a statuat că speței sunt aplicabile prevederile art. 24 alin. (1) Codul familiei, care statuează că fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului. Or, legiuitorul a condiționat expres circumstanțele în care bunurile comune ale soților proprietate comună în devălmășie sunt urmărite de către creditor, iar din norma art. 24 alin. (1) Codul familiei este cert relatat că fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii pe care și le-a asumat și cu cota sa devălmășă, ceea ce se constată netemeinicia acțiunii civile formulate de către partea reclamantă.

În lumina celor enunțate instanța de apel a conchis că argumentele apelantului cu privire la casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral în modul în care a fost formulată nu și-au găsit confirmarea și nu au fost probate prin probe pertinente și concludente din care ar rezulta temeinicia acestora.

La 11 noiembrie 2020, SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, și de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac, au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat casarea integrală a deciziei și hotărârii cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural, invocând prevederile art. 432, alin. (1), alin. (2) lit. a) și c), alin. (3), lit. b) și d), alin. (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora

le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 iulie 2020 și a expedit-o participanților la proces la 6 octombrie 2020 (f.d. 36A, Vol. III), însă la actele cauzei lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 11 noiembrie 2020, este în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 1 decembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 77, Vol. III).

La 22 decembrie 2020, intimata Ala Rusu a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, și de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Mai mult, Colegiul ține să menționeze că în conformitate cu prevederile art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Aici, se impune a învedera că conform SA „Ipteh” nu a fost prezumată la momentul intentării procesului ca subiect al raportului litigios, mai mult nu a fost atrasă în proces, precum nu a fost nici înlocuită prin succesiune în drepturi procedurale, și prin urmare nu este parte și nici participant la proces.

Prin urmare, recursul declarat de SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SA „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, și de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Ipteh”, reprezentată de avocatul Ion Popa, și de Alexandru Platon, reprezentat de avocatul Alexandru Prisac, împotriva deciziei din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat